

БОРБА®

123 години от Съединението на Източна Румелия с Княжество България

Посрещане на княз Александър I в Пловдив

Литография от 1885 г.

Съединението на Източна Румелия с Княжество България, извършено на 6 септември 1885 г., потвърди, че няма препятствие, което да не може да бъде преодоляно и което да попречи на решимостта и волята на един народ да постигне своето обединение.

Урок по държавническа мъдрост – пример за пограждане и размисъл!

...Негово Височество Князът български Александър I спеше в резиденцията си “Сандрово” край Варна.

Събудиха го в 6 часа сутринта. Беше се получила депеша.

“До Негово Височество българския княз. Съединението прогласено по цяла Румелия в името на Ваше Величество. Правителството съборено. Живейте. Ваши верни поданици. Чакаме Ви след час на телеграфа. Временното правителство.”

В 7 часа телеграфът затрака.

ПЛОВДИВ: На телеграфа г-р Странски, председател на временното правителство.

ВАРНА: На апарата е българският княз Александър I.

Д-р Странски: Ваше Височество още не е заявил, че приема под своя скиптер Съединението. Нужно е Вашето присъствие в Пловдив.

Александър I: Тръзвам веднага за Търново. Там са министър-председателят Каравелов и председателят на камарата Стамболов. Оттам ще Ви проведоа официалния акт за провъзгласяване на Съединението или моя отказ.

Д-р Странски: Очакваме положителния отговор на Ваше Височество. Довиждане.

На груия ден, 7 септември, по обяд князът пристигна в Търново. Посрещнаха го Каравелов и Стамболов.

– Е, господо, сега накъде? – попита князът.

– Ще ги избеса всичките онези лудати в Пловдив, ако нарушат Берлинския договор! – изръмжа Каравелов, който беше против Съединението.

– Ваше Височество – извика поетично Стамболов. – Съединението е вече дело свършено.

Пред Ваше Височество се простират два пътя: едният е през Балкана за Пловдив, на каквото Бог рече; другият е през Свищов и по Дунава за Дармщат.

Княз Александър пристъпи към Стамболов, прегърна го и каза:

– **Аз избирам пътя за Пловдив.**

И те тръгнаха...

На връх Свети Никола те бяха на зазоряване – разказва Димитър Маринов. Оттук погледнаха на Южна България. Пред тях на двеста стъпки стоеше камъкът, който разделяше двете Българи. Князът с бързи и здрави крачки, в които се виждаше решителност и определена воля за саможертвование, дойде до камъка, стъпи на него с левия крак, премина с десния оттамък него и каза:

– **Жребият е хвърлен! Рубиконът е минал!**

После князът издигна ръцете си нагоре и каза тихо:

– Нека Бог пази България.

В тази минута, разказвал после разпалено Стамболов, князът беше неузнаваем; лицето му беше получило такова изражение, като че беше осеяно от някаква вътрешна божествена светлина, застина на върха, с издигнати ръце, с очи към небето и към Южна България...

(Ст. Цанев. “Български хроники”, том III.

Подборки от в. “Труд”, публикацията “Съединението прави силата” от Ст. Цанев)

Б. р. С избора си княз Александър I извърши велико дело в името на България, което по-късно продължиха заелите след него българския престол царе: Фердинанд I и Борис III. Живеем в смутно, преходно от тоталитар-комунистическата диктатура към демокрация време. Време, което изисква решимост, воля за дела и дела, за да няма обратен път към реставрация и за да я има България.

С нами Бог!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, ИНК.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

www.bnfront.com

+Д-ръ Иванъ Дочевъ – основателъ
+Д-ръ Георги Папруговъ – редакторъ

Редактура комитетъ

Година 57, брой 5

Книжка сто седемдесетъ и девета

Октомври 2008

Тресавището

Три години управление на тройната коалиция

След парламентарните избори през 2005 г. и 53-дневни пазарлъци, хитрувания, надлъжвания и заиграване, на 16 август с.г. с мандата на етническата партия “Движение за права и свободи” на небезизвестния в българския политически живот Ахмед Доган лидерът на Българската социалистическа партия Сергей Станишев представи на Народното събрание и то одобри със 116 от 240-членното събрание правителството. В него участват, освен БСП и мандатоносителят ДПС, още и Националното движение Симеон Втори (НДСВ), откъдето идва наименованието “Тройна коалиция”.

В експозето си пред Народното събрание от името на новоодобреното правителство Сергей Станишев, в качеството си на министър-председател, направи декларация за пътепоказателите, които ще следва ръководеният от него кабинет. В нея той каза, че правителството ще бъде правителство на европейската интеграция, растеж, социална отговорност, на реда и законността, работещо при максимална откритост. От една част от избирателите тази декларация беше приета с овации и оптимизъм, от друга – с резервираност, а от трета с безразличие.

Днес, три години по-късно, е достатъчно време да се направи равностметка – какво обеща преди три години премиерът Станишев, какво е изпълнено и какво има да се изпълнява през останалата една година до края на мандата на правителството.

България се присъедини към Европейския съюз като пълноправен член. Той я прие с очакванията, че след приемането ѝ в нея ще започнат закони и обществени промени за нова подредба, в която приоритети ще имат взаимоотношенията между гражданите и органите на властта, базирани на най-висока степен на законност. За тази цел Съюзът постави редица изисквания, които трябва да бъдат изпълнени при двустранна ангажираност. За България това означаваше приемане от Народното събрание на нови закони, отговарящи на европейските, и тяхното безотложно изпълнение – условие, при което тя може да се възползва от ико-

